

Le eno je potrebno

Ne prosi tega, kar je prijetno

Vstopili smo v mesec oktober, ko nas Cerkev vabi k molitvi rožnega venca. Molitev ni prošnja za tisto, kar mislimo, da je dobro za nas. Molitev nas dela razpoložene, da vstopimo v Božji načrt.

Ne prosi tega, kar je tebi prijetno in ugodno, ampak kar je Bogu po godu in v čast. Če prav moliš, moraš slediti Božji volji mimo vseh svojih želja.

Poznam tvoje želje in slišal sem tvoje vzdihovanje, pravi Gospod. Rad bi bil že v svobodni slavi Božjih otrok, mika te večni dom in nebeška očetnjava, polna veselja, a ni še prišla tista ura, še je čas bojev, truda in preizkušenj. Treba je, da se še preskušaš na zemlji. Dala se ti bo tolažba, a polno zadovoljstvo še ne. Še boš moral prenašati zoprnosti.

Zato se sedaj ponižaj pod roko vseh, ne bodi ti mar, kaj ljudje o tebi govorijo, ampak pazi na to, da sprejmeš vse za dobro, in si prizadevaj, da voljno storiš, kar ti ukažejo.

Naj iščejo drugi, kar jim je všeč, naj se bahajo, s čimer hočejo, naj jim bo tisočera hvala; ti se ne meni za vse to, veseli se namreč, če te zaničujejo, veseli se svojih darov in moje časti, govori Gospod.

»Samo to si želi, da bi bil bodisi z življenjem bodisi s smrtjo Bog poveličan v tebi!« (Flp 1,20).

Če bomo tako hodili za Gospodom in se srečevali pri vsakodnevni molitvi rožnega venca, bomo izprosili veliko milosti za sebe in za ljudi okoli sebe.

Kraljica rožnega venca, prosi za nas.

Župnik

SVETNIKI – BOŽJI PRIJATELJI

Goduje 4. oktobra

Frančišek se je rodil leta 1181 ali 1182 v italijanskem mestu Assisi. Njegov oče Peter Bernardone je bil bogat trgovec z blagom. Njegova mati je bila prijazna Francozinja Ivana Pica. Kot mlad mož je Frančišek užival v očetovem bogastvu. Zares je skušal izkoristiti vse užitke življenja v pravem pomenu besede. S skupino prijateljev je večkrat razgrajal po mestu in mnoge meščane spravljaj ob živce. Z dvajsetimi leti pa se je moral udeležiti vojskovanja. Eno leto je preživel v ujetništvu, kjer je hudo zbolel. V tem obdobju se je zanj vse spremenilo. Prejšnje uživaško življenje se mu je nenadoma zazdelo površno in prazno. Kaj naj naredi? Katera bo prava pot v življenje?

Potem je prišel dogodek, ki je popolnoma spremenil njegovo življenje. Frančišek je pri maši slišal besede iz Lukovega evangelija: "Ne jemljite s seboj ne torbe ne obuvala." Nenadoma mu je postalo jasno, da prav to Bog pričakuje od njega! Nag je pobegnul iz domačega kraja in pustil za seboj presenečene starše, prijatelje, svojo dediščino, vse. »Zaradi svojega Gospoda sem se odločil za sveto uboštvo,« je Frančišek odvrnil vsakemu, ki ga je vpraševal, zakaj se potika naokoli kot berač. To je bila rojstna ura Reda manjših bratov, ki postane beraški red.

Frančiškove ideje o življenju v popolnem uboštvu in služenju Bogu so zamikale mnoge, da so mu sledili. Na stotine Frančiškovih misijonarjev, ki so bili oblečeni v sive kute s kapuco in obuti v preproste sandale, je hodilo po Italiji in drugje po Evropi in kmalu po vsem takrat znanem svetu. Pridigali so o Božjem kraljestvu. Kmalu se je moškim pridružila še Klara, Frančiškova prijateljica iz otroštva. Skupaj sta ustanovila red klaris. Tako so lahko tudi žene posvetile svoje življenje samo Bogu, podobno kot Frančišek in njegovi bratje.

Nenadoma je Frančišek zaznal pri sebi še en nov poklic. Zanj ni bila pomembna samo ljubezen do ljudi, ampak tudi skrb za živali. »To so moji bratje in sestre,« je govoril in se z največjim veseljem pogovarjal z njimi. Tako so ga videli na obali morja, kako se pogovarja z ribami, ali na vrhu hriba, kako kramlja s pticami. Svojo ljubezen do narave in do vsega stvarstva je Frančišek malo pred smrtjo zapisal v svoji »Sončni pesmi«, ki še danes seže ljudem v srce.

Frančišek se je s takšno zavzetostjo lotil uresničevanja svojih idej, da je bil pri 44-ih letih popolnoma izčrpan. Umrli je 3. oktobra 1226. Preden je umrl, se je poslovil od svojih redovnih bratov z besedami: »Zbogom, bratje, ostanite v Božjem strahu. Jaz grem k Očetu, čigar milosti vam priporočam.« Še danes, toliko let po njegovi smrti, mnogi častijo in občudujejo Frančiška, ki se je popolnoma izročil Jezusu in širjenju Božjega kraljestva. Komaj dve leti po smrti pa ga je papež že razglasil za svetnika.

Zapisala Marica

Sv. TEREZIJA

Moja krstna zavetnica je sv. Terezija Avilska. Goduje 15. oktobra. Ker se spodobi, da vsaj malo poznamo življenje naših krstnih zavetnikov, sem mojo zavetnico vzela pod drobnogled. Bila je Španka in se je rodila 28. marca 1515 na pristavi Gotarrendura v bližini Avile, kjer je njena družina navadno preživljala zimsko obdobje. Oče Alonso Sánchez de Cepeda je izhajal iz stare, bogate trgovske družine iz Toleda in se je leta 1493 preselil v Avilo. Po smrti prve žene se je poročil s štirinajstletno Beatriz de Ahumada iz nižjega kastiljskega plemstva, ki je postala Terezijina mati.

Terezija se je rodila kot peti od enajstih otrok. Pri šestih ali sedmih letih se je z bratom Rodrigom hotela odpraviti na pot v deželo Mavrov v želji, da bi tam dosegla mučeništvo, vendar jima je stric to preprečil. Bila je izredno bistroumna, vsaki stvari je hotela priti do dna in ni prezrla tudi najbolj običajnih zadev vsakdanjega življenja. Ko je bilo Tereziji dvanajst let, ji je umrla mati. Njeno vlogo je kot najstarejša od sester prevzela Maria. Terezijino življenje se je takrat zelo spremenilo. Počasi se je začela zavedati tudi svoje lepote in talentov in okrog nje se je vrtelo več oboževalcev. Potem je začela prebirati zabavne povesti iz viteškega življenja, postala je lahkomiseln, ošabna, prevzetna, samovšečna, nečimrna. Oče Alonso jo je zato v vzgojo zaupal redovnicam avguštinkam v Avili, kjer je preživela dve leti. V tem času je v njej dozorela želja po redovniškem poklicu. Med različnimi samostani v mestu se je odločila za karmel Učlovečenja, kamor je pred leti vstopila že neka njena sorodnica. Ker je oče nasprotoval njenim namenom, je

leta 1535 v starosti dvajset let na skrivaj pobegnila od doma. Oče je to dejstvo naposled sprejel kot izraz Božje volje.

Pri dvaindvajsetih letih je naredila slovesne redovne zaobljube. Kmalu za tem je resno zbolela, tako da so na samostanskem vrtu zanjo že imeli izkopan grob. Na priprošnjo svetega Jožefa je čudežno ozdravela. Ko njeno telesno trpljenje ni bilo več v ospredju, je nastopil čas notranjih bojev in očiščevanja. Seznanila se je s spisi frančiškana Francisca de Osuna, ki so temeljno zaznamovali njen način duhovnosti. Resnične zavzetosti za poglobljeno redovno življenje še vedno ni bilo opaziti. V postnem času leta 1554 se je Terezijina drža korenito spremenila: ob pogledu na okrvavljenega Jezusa ob stebru bičanja se je (ponovno) spreobrnila, s čimer se je začelo obdobje gorečega notranjega življenja. Tedaj je sklenila, da se bo povsem posvetila reševanju duš in to predvsem z natančnim izpolnjevanjem redovnih pravil. Duhovni razvoj jo je privedel do odločitve za ustanovitev samostana sv. Jožefa v Avili, kjer je uveljavila prvotna karmeličanska pravila v vsej njihovi strogosti. Gorečnost prvih bosonogih karmeličank in številne novinke, ki so prihajale v prenovljeno skupnost, so Tereziji dali vedeti, da ima Bog z njo obsežnejše načrte. Terezija je z dovoljenjem generalnega priorja karmeličanskega reda v letih 1567–1582 ustanovila še šestnajst samostanov.

Ko je spoznala veliko duhovno korist, da sestre vodijo redovniki, ki živijo iz istega duha in po istih redovnih pravilih, je z dovoljenjem vodstva karmeličanskega reda ustanovila samostana bosonogih karmeličanov in pomagala pri ustanavljanju naslednjih. Eden prvih, ki se je navdušil za Terezijino prenovo, je bil znani španski mistik sv. Janez od Križa (1542–1591). Terezija je zadnji samostan zgradila v Burgosu, nameravala pa ga je ustanoviti še v Madridu.

Na poti v Avilo se je Tereziji zdravstveno stanje zelo poslabšalo, zato je spovednika prosila za sveto popotnico. Dosegla je starost sedeminšestdeset let. Na smrtni postelji je ponavljala: »Hči Cerkve sem.« Umrla je 4. oktobra 1582. Papež Pavel V. jo je leta 1614 razglasil za blaženo, papež Gregor XV. pa leta 1622 za svetnico. Leta 1970 jo je papež Pavel VI. razglasil še za cerkveno učiteljico.

Ob prebiranju njenega življenjepisa sem spoznala, da je morala čez vsa življenjska obdobja kot vsi mi, navadni smrtniki. Kljub materialnemu udobju je nekaj zelo pogrešala. Mamo. V času odraščanja je praznino v sebi izkazovala z uporništvom, kljubovanjem, lahkomiselnostjo. Počasi je zorela v modro ženo. A kot vsi mi je morala skozi življenjske preizkušnje,

vzpone in padce. Nikomur ni prizanešeno. Ne njej, ne meni, ne vam. Tako je pač življenje. In zelo se mi je vtisnila v srce njena misel, ki pravi: »Vedeti moramo, da nam je vsak človek v naše življenje poslan z nekim razlogom, da nas na nek način obogati. Zato nikoli ne krivite nikogar v svojem življenju. Dobri ljudje ti prinesejo srečo. Slabi ljudje ti dajo izkušnje. Najslabši te naučijo lekcij. Najboljši pa ti dajo spomine.«
In res je tako.

Terezija

LITERARNI KOTIČEK

Lan' s'm ji kupu' mod'rc za joške,
letos pa hoče mesečne vložke.

M'jav, m'jav kje bom jemal,
da bom babi dajal.

Lan' s'm ji kupu' litrček vina,
letos pa hoče kanglo pelina.

M'jav, m'jav kje bom jemal,
da bom babi dajal.

Jager gre na jago

Jager gre na jago na to zeleno drago.
Medvedi so ga dobili, na tla so ga pobili.

Hajli hajlo, zdaj jagra več ne bo.

Lisica je plesala, je jagra pokopala.
Hajli hajlo, zdaj jagra več ne bo.

Žerjali in jerebi so bili pri pogrebi.
Hajli, hajlo, zdaj jagra več ne bo.

Volk je pa pritulil, je pogreb ves zamudil.
Hajli, hajlo, zdaj jagra več ne bo.

Anton Trojar

Kamilica

Skoraj ni človeka, ki ne pozna kamilice. V naših krajih ji rečemo »kamelca«. Pri Slovencih je to zelo znana in za vse uporabna zdravilna rastlina.

Uporabljati smo jo začeli že pri dojenčku. Če je težko dihal, smo mu sešili »povštarček« s kamilico, pogreli z likalnikom in dali pred spanjem na prsi.

Kamilica je »zdravilo za vse«. Kamilični čaj vzamemo pri bolečinah in krčih v trebuhu, pri napenjanju, driski, nespečnosti, zobobolu. Zunanje jo uporabljamo za obloge in spiranje pri vnetih očeh, vnetju očesne veznice, pri srbečih kožnih izpuščajih; kamilično olje uporabljamo pri trganju v udih.

Vdihavanje kamilične pare pomaga pri nahodu in katarju obnosnih votlin. Kamilico naberemo ob sončnem vremenu proti poldnevu, ker takrat vsebuje največ eteričnega olja in druge zdravilne učinkovine. Ker vsebuje kamilica veliko vlage, jo je potrebno pred shranjevanjem dobro posušiti. Posušeno spravimo v steklen kozarec.

Ko kuhamo čaj, pijemo svežega.

Moj najljubši čaj je mešanica treh zelišč: kamilice, bezga in lipe. O temčaju sem slišala na predavanju gospoda Kukmana, ki v samostanu Stična še vedno prenaša znanje patra Ašiča.

Gospoda Kukmana smo v Logatcu že velikokrat gostili in zelo cenimo njegovo védenje o zdravilnih rastlinah, ki ga rad nesebično deli.

Kamilične cvetove namočim tudi v olivno olje, pustim na soncu 3 tedne, potem precedim in olje uporabljam za kamilično milo in za nohte, ker deluje proti glivicam. To spoznanje je pomembno predvsem za starejše, saj so težave z glivicami na nohtih zelo pogoste.

Potrebno pa je vedeti, da je za uspeh potreben daljši čas in vztrajnost.

Že leta 1570 je znan zeliščar Hieronymus Bock zapisal, da je najboljši zdravnik povsem navadna kamilica in človek ima z njo najboljše zdravilo, ki je uporabno pri skoraj vseh boleznih.

Kamilica je ostala med najbolj znanimi zdravilnimi rastlinami tudi po več sto letih.

Metka Rupnik

Ljudje pogosto staknejo prehlad drug od drugega, ko so skupaj v majhnih prostorih, čakalnicah in podobno. Prav tako pa tudi ko sedijo blizu drug drugemu in se pogovarjajo.

Beseda prehlad (hlad, hladno, angleško cold) se je začela uporabljati v 16 stol. opazili so namreč, da so znaki podobni kot takrat, ko smo izpostavljeni hladnemu vremenu (cold weather). Ameriški politik in znanstvenik Benjamin Franklin je že v 18 stol. predvideval, da se prehlad prenaša s človeka na človeka po zraku, čeprav v njegovem času virusov še niso odkrili. Njegovo teorijo so znanstveniki potrdili šele 150 let kasneje. Prehlad je že zgodaj vzbudil zanimanje raziskovalcev.

Toda sam prehlad ni nevaren. To je vnetje zgornjih dihal, to se pravi nosu, žrela in grla. Tudi prehlad večinoma povzročajo virusi, teh je okoli dvesto vrst. Za prehladna obolenja smo najbolj dovzetni kadar nam pade odpornost, ker smo utrujeni, v stresu in ker nas dalj časa zebe. Navaden prehlad traja le nekaj dni. Nevaren postane, če pride do zapletov kot so vnetje sinusov, bronhitis ali pljučnica. Pljučnica je lahko zelo nevarna, zlasti za otroke in starejše ljudi. Prvi še nimajo dovolj razvitega obrambnega sistema, pri drugih pa ta mehanizem že peša.

Kako pogosto zbolijo stanovalci Doma

Stari ljudje imajo navadno že vrsto drugih kroničnih boleznih kot so sladkorna bolezen, kronične bolezni srca, kronične bolezni dihal ..., zato je nevarnost, da zbolijo še za pljučnico velika. Pljučnica je še vedno eden glavnih vzrokov obolevnosti in umrljivosti starejših v jesensko – zimskem času in zgodaj spomladi, ko je tudi sicer več prehladnih obolenj, gripe in gripi podobnih boleznih. Kljub pravočasnemu zdravljenju z antibiotiki se pri starejših ljudeh in kronično bolnih pljučnica lahko zaplete, potrebno je zdravljenje v bolnišnici, okrevanje pa traja dlje časa. V letih moje službe se je tudi zgodilo, da je stanovalec zaradi zapletov pljučnice in oslabelem imunskim sistemom (kronične bolezni) tudi umrl.

Inštitut za varovanje zdravja vsako leto priporoča in vzpodbuja, da se tisti ljudje, pri katerih je zaradi starosti ali bolezni večje tveganje, da bi zboleli za pljučnico, cepijo proti pnevmokoku skupaj s cepljenjem proti gripi. V domovih se je zaradi rednega cepljenja stanovalcev in zaposlenih število obolelih zmanjšalo. Zato je koristnost cepljenja proti pnevmokoku in gripi razumljiva, saj si lahko podaljšamo življenje.

Zdravljenje:

Ti bolniki potrebujejo redno fizioterapijo za odstranitev izločkov (lažje izkašljevanje), vaje za globoko dihanje, antibiotiki (lahko skozi usta ali v žilo), starejši bolniki, ki težko dihajo ali že imajo bolezen srca in pljuč rabijo tudi kisik, veliko tekočine, dihalno podporo. Ti bolniki potrebujejo poleg zdravljenja tudi skrbno zdravstveno nego – higieno bolnika, pomoč pri gibanju, hranjenju, pitju veliko toplih napitkov ... V Sloveniji se zaradi pljučnice zdravi v bolnišnicah vsako leto 2000 bolnikov.

Obiski:

Obiski se v času večjih prehladnih obolenj, gripe omejujejo oz. prepovejo. Na plakatih in različnih obvestilih so napisana navodila, kako ravnamo v primeru, če smo sami bolni in kako, če obiščemo bolnika, ki ima pljučnico ali katerokoli prehladno obolenje, ki se hitro širi. Pa še to. Ko ljudje že množično smrčkajo, kihajo in kašljajo, se, kolikor je pač mogoče izogibajmo množicam v čakalnicah, na avtobusu, javnih, zaprtih prostorih in **ne obiskujemo starih in bolnih** ljudi ter dojenčkov ... Največkrat se namreč okužimo prav z drobnimi kužnimi kapljicami, ki krožijo po zraku in se usedajo na sluznico oči, vdihnemo skozi nos in usta. Zelo pomembna je higiena kašlja. Pri kihanju, kašljanju si pokrijmo nos in usta s papirnati robčkom ali kašljamo v obleko – rokav. Robček odvržemo v smeti, roke pa si pogosto umivamo z milom in toplo vodo, še bolje, če si jih razkužimo, če smo na obisku v bolnici, Domu. Od tistega, ki kiha ali kašlja se oddaljite vsaj en meter. Večkrat temeljito prezračimo prostor, tudi pozimi.

Kaj lahko naredimo sami, da ne zbolimo: vse dni v letu uživajmo veliko sadja in zelenjave, saj vsebujejo vitamine in minerale, ki so nujni za obrambo telesa pred boleznimi. Pijmo dovolj tekočine (1,5 litra na dan), saj voda odvajata strupe iz telesa. Vsak dan naj se pošteno razgibamo, gibanje namreč telo okrepi. Primerno naj se oblečemo: ne preveč in ne premalo. Predvsem pa se ne 'živcirajmo' za vsako figo.

Ali ste vedeli:

- da z govorom razpršimo več kot 200 mikroorganizmov v okolico;
- s kašljem do 3500 mikroorganizmov;
- s kihanjem od 4500 do 1 milijon mikroorganizmov.

zapisala Leonida

S cepljenjem naših stanovalcev bomo začeli 17. 10. 2013.

Prosim sporočite, svojo odločitev, če se s cepljenjem strinjate, sr. Leonidi oz. sr. Tadeji do srede 16. 10. 2013.

Kraljica miru sem

»KRALJICA MIRU SEM.
NA TEM KRAJU OBNOVITE MOLITEV.
TUKAJ SE SREČUJTE Z MOJIM
IN SINOVIM SRCEM.«

V mesecu septembru se je Marija srečala tudi z našimi srci, srci prostovoljcev Doma Marije in Marte. Vodstvo Doma nas je povabilo na romanje na milostni kraj v zahvalo za naše prostovoljno delo. Hvala vam za to pozornost. Še bomo pomagali, kolikor nam bodo moči omogočale.

V petek, 20. septembra, smo se zbrali pred Domom (škoda, ker so nekateri manjkali). Mateja nas je pozdravila, nato pa smo se odpeljali na Kurešček. Tam je g. Janez daroval sveto mašo. Doživeli smo veliko milosti; sama sem doživela velik mir, saj se je v mojem srcu kar nekaj premaknilo. Ogledali smo si še okolico in nato odšli na Ig. Tam smo v gostilni, ki je lično opremljena (še po starem kopitu), imeli kosilo. Porcije so bile ogromne, da so vsem postale hlače v pasu preozke.

Odpeljali smo se nazaj proti Logatcu, opazovali naravo, prisluhnili vicem, ki jih zna naš župnik, nekaj pa nam jih je povedala tudi Mateja. Vsi nasmejani in hvaležni smo »pristali« na naši dobro znani lokaciji pred Domom. Vsem je bilo na obrazu videti, kar je napisano na podobici: „Kdor se bo na tem kraju z vero zatekel v moje in Sinovo srce, bo ozdravljen in deležen miru, ki ga lahko dajo samo nebesa.«

Zato smo poromali na ta kraj, kajti miru si vsi želimo. Hvala vsem, ki so nam omogočili prejeti ta mir.

M. K.

Bilo je nekoč, ko je nekje v neko vas prišel neznanec. Vedel je, da tam živi na tisoče opic. Vaščanom je tako ponudil 10 dolarjev za vsako opico, ki jo bodo zanj ulovili. Vaščani so z navdušenjem sprejeli neznančovo ponudbo in se nemudoma odpravili na lov.

Mož je nato od njih odkupil na stotine opic, ki so jih uplenili, in ko se je število opic naokoli zmanjšalo, so jih vaščani prenehali loviti. Neznanec je zato dvignil svojo ponudbo in vaščanom ponudil 20 dolarjev za vsako opico.

Vaščani so se brez oklevanja ponovno podali na lov. Število opic je še bolj upadlo in ljudje so se spet vrnili h kmetovanju. Mož je zato ponudbo povečal na 25 dolarjev in sčasoma je opic ostalo tako malo, da je bilo skoraj nemogoče najti še kakšno.

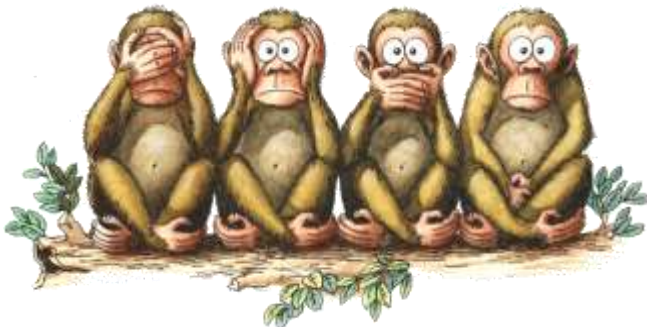
Mož je potem objavil novo ponudbo. Za vsako opico je vaščanom ponudil 50 dolarjev.

Hkrati je moral zaradi posla odpotovati in za odkup opic je pooblastil svojega pomočnika.

Ker šefa ni bilo, je pomočnik vaščanom dal ponudbo: »Poglejte vse te opice v kletkah, ki jih je zbral moj šef. Prodam vam jih za 35 dolarjev in ko se šef vrne v vas, mu jih prodajte za 50 dolarjev za vsako.« Vaščani so se res organizirali. Zbrali so vse svoje prihranke in odkupili vse opice.

Nikoli več niso videli ne moža niti njegovega pomočnika, ostalo je le vse polno opic.

Sedaj boste morda lažje razumeli zgodbe o stečajih, delnicah, hipotekah in propadajočih bankah, ki jih je zadnja leta vse polno; morda vam bo tudi lažje razumeti zgodbe o vzrokih svetovne finančne krize. Prepričana pa sem, da vam je jasno, da je finančna kriza nastala predvsem zaradi krize moralnih vrednot.

Terezija

AKTIVNOSTI V OKTOBRU

MEDGENERACIJSKE SKUPINE

- ❖ BETANIJA: sreda ob 15. uri v delovni terapiji Doma Marte
- ❖ EMAVS: torek ob 15. uri v delovni terapiji Doma Marte
- ❖ MARIJA: sreda ob 15. uri v jedilnici Doma Marije
- ❖ MARTA: torek ob 15. uri v jedilnici Doma Marije

PONEDELJEK, SREDA, PETEK ob 7.10: telovadba v Domu Marije

TOREK ob 9. uri: vaje za spomin v kapeli Doma;

TOREK ob 10.30: vaje za ravnotežje v Domu Marti;

ČETRTEK ob 9. uri: ustvarjalna delavnica v delovni terapiji;

SOBOTA ob 10. uri: druženje s skupino Nazaret;

SREDA, 2. 10. 2013, ob 9. uri: vrtec na obisku;

SREDA, 9. 10. 2013, bralna urica s knjižničarko;

SREDA, 16. 10. 2013, ob 10. uri: kostanjev piknik;

ČETRTEK, 17. 10. 2013, ob 19. uri: predavanje v Jožefovi avorani;

SREDA, 23. 10. 2013, bralna urica s knjižničarko;

PETEK, 25. 10. 2013, ob 15. uri: praznovanje rojstnih dni;

TOREK, 29. 10. 2013, ob 9. uri: izdelovanje čarovnic;

SREDA, 30. 10. 2013, ob 10. uri: nastop Coklarjev;

PETEK ob 10.30: sv. maša v kapeli Doma;

NEDELJA ob 10. uri: sv. maša v župnijski cerkvi.

Meni pa je dobro, da sem blizu Tebe, moj Bog.

Ps 73,28

FRANČIŠEK PRETNAR

Blagor vam, ker ste se že tukaj veselili srečne večnosti.

Dopolnite:

Na roki je _____ prstov. V tednu je _____ dni. Konj ima _____ noge. Kvadrat ima _____ kote. Dan ima _____ ur. Število 10 000 ima _____ ničel. Pet mačk ima skupaj _____ nog. Leto ima _____ mesecev. V besedi VRATA je _____ črk. Minuta ima _____ sekund. Človek ima _____ prstov.

SMEJALNICA

OBEŠANJE

V manjši vasi so zgradili nov cerkveni zvonik. Stari jim je namreč zgorel. Jure je v svojem šolskem spisu vse lepo opisal: »Pred cerkev so pripeljali dva zvonova. Najprej je govoril župan, župnik pa je cerkev, zvonove in ljudi blagoslovil, nato pa so oba obesili.«

PODPIS

Janez že večkrat ni napisal domače naloge, zato ga je učitelj kaznoval z dodatno nalogo: *V zvezek tisočkrat napiši: »Jaz sem lenoba.« Ko boš končal, naj se spodaj podpiše tvoj oče!*

PRIJATELJI

Učiteljica glasbene vzgoje sprašuje Jureta:

- Ali veš, kdo je Bach?
- Ne.
- Ali veš, kdo je Beethoven?
- Ne.
- Pa Mozart?
- Tudi ne vem.
- Sedi, to je nezadostna ocena.

Nato pa se oglasi Jurček.

- Učiteljica, ali vi veste, kdo je Mičo?
- Ne vem.
- In kdo je Pero?
- Tudi ne vem.

Vidite, tako kot jaz ne poznam vaših prijateljev, tudi vi ne poznate mojih.

Zbrala M. Č.